

Jaakob siunaa Joosefin pojat

1 Jonkin aikaa tämän jälkeen Joosefille ilmoitettiin, että hänen isänsä oli sairaana. Joosef lähti hänen luokseen ja otti mukaan molemmat poikansa, Manassen ja Efraimin.

2 Kun Jaakob sai tietää, että hänen poikansa Joosef oli tullut, hän kokosi voimansa ja nousi istumaan vuoteessa. [3](#) Hän sanoi Joosefille: "Jumala, Kaikki- valtiias, ilmestyi minulle Lusissa Kanaaninmaassa, siunasi minut [4](#) ja sanoi minulle: 'Minä teen sinut hedelmälliseksi ja jälkeläisesi monilukuisiksi, niin että sinusta saavat alkunsa monet kansat, ja annan sinun jälkeläisillesi tämän maan pysyväksi perintö- maaksi.' [5](#) Ja nyt sinun kaksi poikaasi, jotka olivat syntyneet Egyptissä jo ennen minun tänne tuloani, ovat minun poikiani. Olkoot Efraim ja Manasse minulle kuin Ruuben ja Simeon! [6](#) Sinun muut lapsesi, jotka ovat syntyneet heidän jälkeensä, olkoot sinun omiasi, mutta heitä kutsuttakoon veljiensä heimojen mukaan siinä maassa, jonka he saavat periä. [7](#) Kun minä olin palaamassa Mesopotamiasta, menetin matkan aikana sinun äitisi Raakelin. Se tapahtui Kanaaninmaassa, kun Efrataan oli vielä jonkin verran matkaa, ja minä hautasin hänet sinne Efratan tien varteen." Efrata on sama kuin Betlehem.

8 Huomatessaan Joosefin pojat Jaakob kysyi: "Keitä nämä ovat?" [9](#) Joosef vastasi: "He ovat minun poikiani, jotka Jumala on antanut minulle täällä Egyptissä." Silloin Jaakob sanoi: "Tuo heidät tänne, että saan siunata heidät." [10](#) Jaakobin silmät olivat näet käyneet iän mukana heikoiksi, eikä hän enää nähnyt hyvin. Joosef toi pojat hänen luokseen, ja hän suuteli ja syleili heitä. [11](#) Joosefille Israel sanoi: "En osannut toivoa, että saisin vielä kerran nähdä kasvosi, ja nyt Jumala on antanut minun nähdä myös sinun poikasi!" [12](#) Ja Joosef otti pojat pois hänen jalkojensa juuresta ja kumartui kasvoilleen maahan saakka.

[13](#) Sitten Joosef ohjasi Efraimin oikealla kädellään Israelin vasemmalle puolelle ja Manassen vasemmalla kädellään Israelin oikealle puolelle ja vei heidät näin hänen eteensä. [14](#) Israel ojensi oikean kätensä, mutta asetti sen Efraimin pään päälle, vaikka tämä oli nuorempi, ja vasemman kätensä hän pani Manassen päälle; hän asetti siis kätensä ristikkäin. Mutta Manasse oli esikoinen. [15](#) Ja Israel siunasi Joosefin sanoen:

-- Jumala, jonka tahdon mukaisesti
minun isäni Abraham ja Iisak ovat vaeltaneet,
Jumala, joka on ollut minun paimeneni
syntymästani tähän päivään saakka,

[16](#) se enkeli, joka on minut pelastanut kaikesta onnettomuudesta, siunatkoon näitä nuorukaisia.
Heidän kauttaan säilyköön minun nimeni ja minun isieni Abrahamin ja Iisakin nimi. Lukuisat olkoot heidän jälkeläisensä maan päällä.

[17](#) Kun Joosef näki, että hänen isänsä pani oikean kätensä Efraimin pään päälle, se oli hänestä väärin, ja hän tarttui isänsä käteen siirtääkseen sen Manas- sen pään päälle. [18](#) Hän sanoi isälleen: "Ei noin, isäni, tämä tässä on esikoinen. Pane oikea kätesi hänen päänsä päälle." [19](#) Mutta isä ei suostunut, vaan sanoi: "Tiedän, poikani, tiedän. Myös Manasses- ta on tuleva kokonainen kansa, ja hänkin on kasvava mahtavaksi, mutta hänen nuorempi veljensä tulee vielä mahtavammaksi ja hänen jälkeläisistään kasvaa kansojen paljous." [20](#) Ja hän siunasi heidät sinä päivänä sanoen: "Siunatessaan israelilaiset lausuvat teidän nimenne ja sanovat: 'Jumala tehköön sinut Efraimin ja Manassen veroiseksi.'" Niin hän asetti Efraimin Manassen edelle.

21 Sitten Israel sanoi Joosefille: "Minä kuolen pian, mutta Jumala on oleva teidän kanssanne. Hän on johdattava teidät takaisin isienne maahan. [22](#) Ja sen lisäksi, mitä veljesi saavat, minä annan sinulle sen harjanteen*, jonka olen miekkani ja jouseni voimalla ottanut amorilaisilta."